

Sygn. akt V CSK 47/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa J. A.

przeciwko T. O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 18 października 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.800 (tysiąc
osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Brak jest którejkolwiek ze wskazanych okoliczności uzasadniających przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej wniesionej przez powoda.

Powołanie podstawy objętej art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga przedstawienia zagadnienia prawnego z powołaniem konkretnych przepisów prawa oraz wykazania, że jest ono istotne i nowe, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy skarżącego, ale także innych podobnych spraw. W odrębnym od uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej uzasadnieniu wniosku skarżący powinien przedstawić argumenty, które prowadzą do rozbieżnych ocen, wyjaśnić dlaczego zagadnienie jest istotne albo określić przepisy, które wymagają wykładni Sądu Najwyższego z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (zob.. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz.11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz.151). Wskazane przez skarżącego zagadnienie, odniesione wyłącznie do konkretnych okoliczności sprawy i pomijające argumentację prawną wskazującą na wątpliwości co do rozumienia przepisu prawa, na tle którego zostało sformułowane, nie pozwala na uznanie go za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., usprawiedliwiające przyjęcie skargi do rozpoznania.

Zagadnieniu wskazanemu przez powoda brak zarówno cech istotności, jak i nowości. Wobec braku szczególnej regulacji prawnej pozamałżeńskiej wspólnoty osobisto-majątkowej, konieczne jest poszukiwanie podstaw wzajemnych rozliczeń w obrębie prawa cywilnego; wymaga to - co trafnie dostrzegł Sąd Okręgowy - każdorazowo uwzględnienia konkretnych okoliczności sprawy oraz specyfiki wynikającej ze splotu stosunków osobisto-majątkowych, ukształtowanych

w ramach danego związku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2007 r., IV CSK 301/07, OSNC2009, nr 2, poz. 29).

Wbrew odmiennemu stanowisku skarżącego, skarga kasacyjna nie jest również oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.),

Jeżeli podstawą wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona, to o prawdziwości tego wniosku może przekonać zawarty na jego uzasadnienie wywód prawny wskazujący w czym wyraża się ta „oczywistość” i argumenty wykazujące, iż rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Dla uznania, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona nie jest wystarczające samo twierdzenie skarżącego, że skarga „wydaje się być (...) oczywiście uzasadniona”.

Wskazać wreszcie należy, że nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

es